

کاظمیان، سمیه؛ اسماعیلی، معصومه (۱۳۹۱). اثربخشی آموزش خودمتمایزسازی بر افزایش میزان سازگاری نوجوانان خانواده های طلاق.

دانشگاه علوم تربیتی و روانشناسی، تهران، ۱۴۳-۱۵۲، (۱)، ۲، مشاوره، و مشاوره، ۱۴۳.

اثربخشی آموزش خودمتمایزسازی بر افزایش میزان سازگاری نوجوانان خانواده های طلاق

سمیه کاظمیان^۱، دکتر معصومه اسماعیلی^۲

تاریخ دریافت: ۹۰/۸/۳۰ تاریخ پذیرش: ۹۱/۳/۳۱

چکیده

هدف پژوهش حاضر، تعیین اثربخشی آموزش خودمتمایزسازی بر افزایش میزان سازگاری دانش آموزان دختر خانواده های طلاق است. در این تحقیق از طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش را دانش آموزان دختر خانواده های طلاق در مقطع دبیرستان و در منطقه ۷ آموزش و پرورش شهر تهران در سال تحصیلی ۸۸-۸۹ تشکیل می دادند. به این ترتیب که از بین مدارس دبیرستان منطقه ۷ استان تهران، یک مدرسه به تصادف انتخاب کرده و سپس فهرستی از اسامی دانش آموزان دختر خانواده های طلاق را لیست کردیم و از بین آنان ۱۶ نفر که از پایه اول ۶ نفر و در پایه های دوم و سوم در هر پایه ۵ نفر به طور تصادفی انتخاب شدند و به پرسشنامه سازگاری سینگ و سینا (۰/۹۴) α پاسخ دادند. ۱۰ جلسه آموزشی ۴۵ دقیقه ای (دو جلسه در هفته) در گروه آزمایشی اجرا شد. تجزیه و تحلیل داده ها از طریق آزمون تحلیل کوواریانس صورت گرفته است. نتیجه پژوهش نشان داد که آموزش خودمتمایزسازی بر افزایش میزان سازگاری فرزندان خانواده های طلاق با ضریب اطمینان ۰/۹۹ موثر بوده است. براساس یافته های پژوهش حاضر به مشاوران و روان شناسان پیشنهاد می شود از آموزش خودمتمایزسازی به شیوه گروهی به عنوان یک روش کارآمد جهت افزایش میزان سازگاری نوجوانان استفاده کنند.

کلید واژه ها: آموزش خودمتمایزسازی، سازگاری، طلاق

^۱ دانشجوی دکتری دانشگاه علامه طباطبایی. kazemian_somaye@yahoo.com

^۲ استادیار دانشگاه علامه طباطبایی

مقدمه

تجربه طلاق به منزله تهدیدی برای نیازهای اساسی به شمار می‌رود و منجر به کاهش میزان سازگاری می‌شود (برمن، ۱۹۸۴). طلاق در این سنین عواقب متعددی را به دنبال دارد از جمله اینکه موجب بروز افسردگی، کاهش سازگاری و بیماریهای جسمی گوناگون می‌شود (چارلز، ۲۰۱۱). تجربه‌ی طلاق، سازگاری افراد را در تمام ابعاد (روان‌شناختی، جسمانی، اجتماعی و هیجانی) تحت تاثیر قرار می‌دهد و باعث کاهش عملکرد و ناکارآمدی اعضای خانواده پس از طلاق می‌گردد (هلن و میلر^۱، ۲۰۱۰).

تحقیقات در ایران و دیگر کشورها نشان می‌دهد که اعضای خانواده پس از طلاق دچار علائم بسیار زیادی چون افسردگی، احساس ناامیدی و یأس و عدم مسئولیت‌پذیری، ضعف روانی و تمایل به سرزنش خود می‌شوند که این علائم در حالات شدید می‌تواند به عنوان یک بیماری روانی همچون افسردگی شدید، حالات هیستریک، هیپوکندریا و حتی پارانوئید باعث ایجاد ازهم‌گسیختگی این قبیل افراد شود (حیدری، ۱۳۸۲).

با توجه به عوارض و پیامدهای طلاق، لزوم سازگاری همه‌جانبه با فرایند طلاق، ضرورتی انکارناپذیر است. سازگاری یک فرایند روان‌شناختی است که طی آن فرد با خواسته‌ها و چالش‌های زندگی مقابله می‌کند و یا آنها را به کنترل درمی‌آورد (بوث و آماتو، ۱۹۹۱). سازگاری با طلاق یک فرایند پیچیده و چندوجهی است که ممکن است نتایج مختلفی مثبت تا منفی را به همراه داشته باشد و به وضوح برخی از طلاق‌ها از برخی دیگر سازگارانه‌تر می‌باشد (ساتون و اسپرینکل^۲، ۱۹۸۳؛ به نقل از حفاریان، ۱۳۸۸).

یکی از شیوه‌های درمانگری که در چند دهه‌ی اخیر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته رویکرد بوون^۳ است زیرا رکن اصلی خانواده درمانی بوون آن است که در تمام زندگی اضطراب مزمنی وجود دارد بطوریکه سازگاری را به شدت تحت تاثیر خود قرار می‌دهد (سید محمدی، ۱۳۸۱). برای نشان دادن اضطراب مزمن، بوون بر مفهوم خودتمایزسازی تاکید می‌کند که در سطح پایین قرار دارد (تبریزی و علوی نیا، ۱۳۷۶). برای بوون مفهوم خودتمایزسازی نه تنها فرایند درمانی بلکه تکنیک درمانی نیز محسوب می‌گردد (بون، ۲۰۰۵).

مفهوم خودتمایزسازی همانطور که بوون بیان کرد، غالباً در ادبیات خانواده درمانی بد تعبیر شده و با استقلال یا فردیت یکسان تلقی می‌گردد. هر چند در ابعادی مشابه آن است اما فردیت-جدایی برابر با خود تمایزسازی نیست. از نظر بوون، خود تمایزسازی توانایی کاهش واکنش عاطفی به افراد مهم است تا فرد

^۱ - Thelen & Miller

^۲ - Sutton & Sprenkle

افکار خود و عقایدش را بدون توجه به فشار اجتماعی بیان کند. بوون خود متمایزسازی را مفهومی می داند که به منظور توصیف الگوهای تعاملی خانواده مورد استفاده قرار گرفته است تا فاصله اعضای خانواده را تنظیم کند و با توجه به سن، تعادلی مناسب بین فردیت و صمیمیت برقرار سازد (بوهرلر، ۲۰۱۱).

خودتمایزسازی شامل دو بعد درون روانی و بین فردی می شود. بعد درون روانی خودتمایزسازی عبارت از میزان توانایی فرد برای تفکر واقع بینانه راجع به موضوعات سرشار از عاطفه در خانواده است (سید محمدی، ۱۳۸۱) و موجب رشد الگوهای خود انعکاسی به منظور شناخت خودمان "چه کسی هستیم" "چه کسی نیستیم" و "زندگی چیست" می شود (یویایون، ۲۰۰۷). بعد بین فردی خودتمایزسازی یعنی توانایی به دست آوردن کنترل عاطفی و در عین حال، ماندن در جو عاطفی شدید خانواده (سید محمدی، ۱۳۸۱).

مارکورد (۲۰۰۹) بر این مطلب تاکید می ورزد که پختگی و خودشکوفایی مستلزم آن است که فرد از دلبستگیهای عاطفی ناگشوده به خانواده مبدا رهایی یابد. وی که در زمینه طلاق تحقیقاتی انجام داده دریافت که کودکان طلاق بیشتر در معرض مشکلات روانی هستند، زیرا همراه با گره های عاطفی به والدین رشد می یابند. او نتیجه گرفت دلبستگیهای عاطفی ناگشوده به خانواده مبدأ، موجب کاهش میزان سازگاری فرزندان طلاق در برابر مشکلات می گردد.

با توجه به مفروضه زیر بنایی نظریه بوون که اضطراب مهار نشده به ناسازگاری و اختلال در عملکرد خانوادگی منجر می شود، لزوم آموزش خودتمایزسازی، برای دانش آموزانی که در جو خانوادگی متفاوتی به سر می برند، بیش از پیش احساس می شود. فرایند خودتمایزسازی نیاز به آموزش تفکر دارد تا فرد مستقل از فشار گروه فکر کند (ویلیامسون^۳، ۲۰۰۷). لذا آموزش آن در این پژوهش مورد توجه قرار گرفته است و سعی بر آن شده تا با آموزش خودتمایزسازی به نوجوانان موجبات رشد و ترقی آنها را فراهم آوریم. بوون بر این باور بود که نوجوانان نیز همانند بزرگسالان قادر به تفکیک احساس از تفکر خود هستند (اسمیت، ۲۰۰۶). به طور کلی با توجه به پژوهشهای زیر می توان نتیجه گرفت آموزش خودتمایزسازی موجب سازگاری روانی بهتر آنها می شود:

یافته های حاصل از پژوهش شکیبایی (۱۳۸۵) نشان می دهد که آموزش خودتمایزسازی در افزایش میزان سازگاری موثر بوده است. وی به این نتیجه رسید که آموزش خودتمایزسازی به خوبی توانسته است با آموزش چگونگی جداسازی افکار از احساسات خود و دیگران، سازگاری افراد را افزایش دهد.

اسکورون و فریدلندر^۱ (۲۰۰۴، نقل از بارتل- هارینگک^۲ ۲۰۰۵) نیز دریافتند افرادی که به خودمتمایزسازی دست یافته‌اند، توانایی بیشتری برای اتخاذ "موقعیت من" دارند. این توانایی برای اتخاذ "موقعیت من" همراه با اضطراب مزمن کم و نیز سازگاری روانی بالا است. این یافته‌ها، فرضیه‌های بوون را در رابطه با تفکیک تایید می‌کند.

پلژ و پاپکو نیز در تحقیقی دریافتند که میزان تفکیک خانواده، میزان سازگاری افراد را پیش‌بینی می‌کند. آنها دریافتند که با افزایش میزان تفکیک اعضای خانواده این حالت افزایش می‌یابد (پلژ و پاپکو، ۲۰۰۲). پلک و دار در بررسی تمایز یافتگی و سازگاری در ۳۲۴ نفر از نوجوانان ۱۳-۱۲ ساله (۱۹۲ پسر و ۱۴۲ دختر) در دانشگاه هیفا در اسرائیل انجام دادند، به این نتیجه رسیدند که میزان تفکیک نوجوانان از خانواده به ویژه مادرانشان با میزان سازگاری همبستگی مثبت داشت. نتایج نشان داد که تمایز یافتگی، یک ساختار اساسی سلامت برای نوجوانان است و نوجوانان کمتر تمایز یافته در خطر سطوح پایینی از سازگاری هستند (یب و فریچ، ۲۰۰۹). از آنجا که هدف خودمتمایزسازی، افزایش میزان سازگاری فرد به تغییرات زندگی و در نتیجه کاهش اضطراب می‌باشد (تایتلمن، ۱۹۹۸). با توجه به مباحث مطرح شده، این سؤال برای محقق مطرح شد که آیا آموزش خودمتمایزسازی می‌تواند در افزایش میزان سازگاری فرزندان خانواده‌های طلاق نیز مؤثر باشد؟

بنابراین فرضیه پژوهشی این است که آموزش خودمتمایزسازی میزان سازگاری فرزندان خانواده‌های طلاق را افزایش می‌دهد. هدف اصلی پژوهش حاضر، تعیین اثربخشی آموزش خودمتمایزسازی بر افزایش میزان سازگاری دانش‌آموزان دختر خانواده‌های طلاق است. به عبارتی آموزش خودمتمایزسازی به دنبال این هدف است که اشخاص به طور مستقل بر اساس شخصیت خود و نه دیگران، عواطف و افکار خود را کنترل کنند و بدنبال «سرنخهایی» بگردند حاکی از اینکه چگونه اضطراب و فشارهای گوناگون بر فرد ظاهر می‌شود و چگونه فرد می‌تواند از همان آغاز بر اضطراب به طرز موثری انطباق پیدا کند و با شرایط دشوار خود سازگار شود.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی است که با استفاده از طرح پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه کنترل انجام شد. جامعه آماری این پژوهش را دانش‌آموزان دختر خانواده‌های طلاق در مقطع دبیرستانی و در

1-Friendlander

2-"position"

منطقه ۷ آموزش و پرورش شهر تهران در سال تحصیلی ۸۹-۸۸ تشکیل می دادند. نمونه آماری شامل ۱۶ نفر بود که از پایه اول ۶ نفر و در پایه های دوم و سوم در هر پایه ۵ نفر به طور تصادفی انتخاب و در دو گروه (۸ نفره) آزمایشی و گواه به طور تصادفی جایگزین شدند.

گروه آزمایشی در ۱۰ جلسه ۴۵ دقیقه ای (دو جلسه در هفته) آموزش دیدند. پس از آموزش خودمتمايزسازی نیز همه دانش آموزان گروههای آزمایشی و کنترل پرسشنامه سازگاری سینگ و سینا ($\alpha = 0/94$) را مجدداً پاسخ دادند.

پرسشنامه سازگاری^۱ سینگ و سینا^۲: پرسش نامه سازگاری دانش آموزان توسط سینها و سینگ (۱۳۸۰) برای ارزیابی سطح سازگاری دانش آموزان دبیرستانی ساخته شده است.

این پرسش نامه دارای ۶۰ ماده است و سه نوع سازگاری: هیجانی، اجتماعی و تحصیلی را اندازه گیری می کند. جمع نمره های سه مقیاس فرعی، نمره سازگاری کلی را به دست می دهد.

نمره هر ماده از پرسش نامه به عنوان نشانه ای از ناسازگاری در نظر گرفته می شود. بیشترین نمره هر مقیاس فرعی ۲۰ و نمره سازگاری کلی ۶۰ خواهد بود. بنابراین، نمره بالا در مقیاس های فرعی و کل آزمون نشانه ناسازگاری به شمار می رود.

سینها و سینگ (۱۳۸۰) فرم نهایی آن را بر روی ۱۹۵۰ نفر از دانش آموزان که از چهل دبیرستان به تصادف انتخاب شده بودند، اجرا نموده و به کمک داده های گردآوری شده، پرسش نامه را برای جمعیت هدف هنجاریابی نمودند. بر پایه هنجارهای گزارش شده، داشتن نمره ۳۱ و بالاتر در سازگاری کلی و نمره ۱۱ و بالاتر در هر یک از خرده مقیاس ها، بیانگر سازگاری ضعیف است.

سینها و سینگ پایایی آن را برای خرده مقیاس ها و کل آزمون به روش بازآزمایی و دونیمه کردن از ۰/۹۰ تا ۰/۹۶ گزارش کردند. نویدی (۱۳۸۸) این آزمون را در ایران هنجاریابی کرد و ضرایب پایایی بر پایه آلفای کرونباخ برای سازگاری کلی برابر ۰/۸۲ و برای سازگاری تحصیلی، هیجانی و اجتماعی به ترتیب برابر ۰/۷۰، ۰/۶۸ و ۰/۶۵ به دست آمد.

برنامه آموزش خودمتمايزسازی شامل مهارتهای خودشناسی، تفکیک احساس و تفکر و رفتار، ارتباط و ابراز وجود و... است (جدول ۱).

^۱ - Adjustment Questionnaire

^۲ - Sing and Sinha

برنامه جلسات آموزش خودمتمایزسازی

تکالیف	محتوا	هدف	جلسات
نوشتن ویژگی‌های خود	آشنایی با اعضای گروه، بیان قوانین و اهداف گروه و ایجاد حس تعهد برای ادامه جلسات	معرفی اعضا	جلسه اول
از اعضا خواسته می‌شود تا به شیوه ای مصور، نسل نگار را که پیشینه خانوادگی آنها در آن ترسیم می‌شوند را تا ۳ نسل قبل رسم کنند.	بحث در مورد آداب و رسوم ناگفته و نقش‌های ناآگاهانه موروثی در خانواده	آشنایی با مرزهای ارتباطی در زندگی شخص	جلسه دوم
از اعضا خواسته می‌شود تا هر یک از آنها ۳ حادثه یا تجربه خود را یادداشت کنند و سپس احساس و فکر و رفتار خود را مشخص سازند.	متمایز ساختن باورهای منطقی و غیر منطقی در رابطه با دیگران	شناسایی تعابیر و تفاسیر و جدا کردن آنها از واقعیت	جلسه سوم
چند واقعه که موجب به شادی، ترس، خشم و... فرد شده است را یادداشت نماید و مشخص نماید که علت آنها چه بوده است.	آشنا کردن اعضا به نیازهای روانی خود از قبیل نیاز به شهرت، نیاز به دوست داشتن و...	پرورش پایه ای محکم برای برقراری صمیمیت	جلسه چهارم
توجه به روابط خود با دیگران در طول هفته و اینکه هر روز یک واقعه را یادداشت کرده و و تفسیر خود از آن را یادداشت نماید.	اظهار نظر کردن افراد درباره ی دیگران و میزان اعتماد میان فردی حاکم بین خود و دیگران	مجهر ساختن اعضا به مهارت های خاص ارتباطی	جلسه پنجم
لیست کردن اشتباهاتی که در طول هفته انجام داده و مسئولیت آنها را می‌پذیرند.	پذیرش مسئولیت هر یک از اعضا برای پرورش یک رابطه	بررسی انتخاب ها و پذیرفتن مسئولیت	جلسه ششم
بیان دو داستان فرضی از موقعیت اضطراب ساز و بررسی پاسخ خود به آن موقعیت.	استفاده از تصویر سازی ذهنی جهت تشخیص فرد از اینکه در یک موقعیت خاص چه برنامه ایی را طرح می کند و به دنبال شرایط است یا کنترل خودش.	آشنایی با مرزها و حیطه های کنترل فرد در زندگی شخصی	جلسه هفتم
خاطرات خود را در دوران کودکی یادداشت کنند و در رابطه با نقش خود در آنها قضاوت کنند.	بررسی نفضی که فرد ناآگاهانه آن را ایفا می کند	یکپارچه ساختن ارزش ها و تجارب در ارتباطات.	جلسه هشتم
بررسی این سوال که من در حال حاضر چه کسی هستم و چه باید باشم و بررسی احساسی که در پایان پاسخ به این سوال دارند چیست؟	بیان ویژگی های مثبت و منفی هر یک از افراد و پذیرفتن و دوست داشتن هر یک از صفات	خودشناسی عمیق تر هر یک از اعضا	جلسه نهم
	روشن کردن نقاط قوت و ضعف شخصی که در روابط بین فردی و درون فردی مؤثر است- نظرخواهی هر یک از افراد در مورد دوره و بیان افکار و احساس خود از این دوره- اجرای پس آزمون	گرفتن بازخورد از یکدیگر	جلسه دهم

یافته های پژوهش

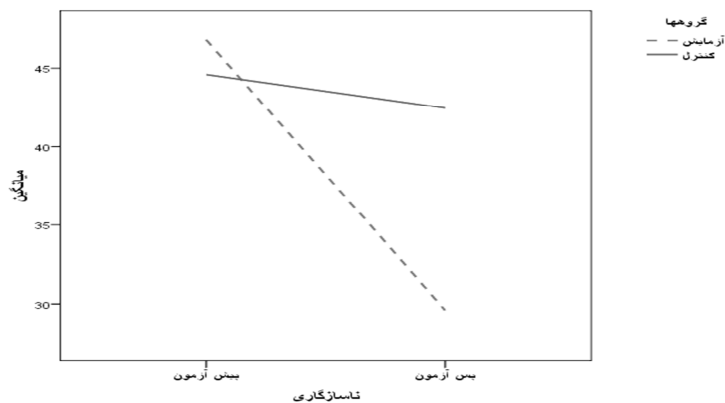
در این بخش نتایج دو گروه در دو سطح توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در سطح توصیفی از شاخص های گرایش مرکزی؛ پراکندگی و نمودار چند ضلعی استفاده شد. در تحلیل استنباطی نیز پیش فرضهای آزمون پارامتریک مورد بررسی قرار گرفت با توجه به برقرار نبودن حداقل پیش فرضها، از آزمون غیرپارامتریک یومان ویتنی، برای مقایسه تفاوت میانگین های گروه آزمایش و گواه در پیش آزمون و پس آزمون استفاده شد تا تاثیر آموزش خودمتمایزسازی بر کاهش ناسازگاری آزمودنیها مشخص شود. میانگین سنی گروه آزمایش و کنترل به ترتیب ۱۶.۶۰ و ۱۶.۳۸ میباشد.

جدول ۱: شاخص های گرایش مرکزی و پراکندگی نمرات سازگاری به تفکیک گروههای پژوهش ($n_1=n_2=8$)

گروهها	سازگاری	میانگین	انحراف استاندارد	میان	دامنه نمرات	مقدار آماره Z کالموگروف اسمیرنف
آزمایش	پیش آزمون	۴۶.۸۰	۹/۴۰۴	۴۴.۵۰	۴۲-۵۰	۳.۲۹**
	پس آزمون	۲۹.۶۰	۱۳/۱۰۴	۲۶.۴۵	۲۶-۳۸	۴.۳۳**
کنترل	پیش آزمون	۴۴.۶۵	۸/۸۸	۴۲.۶۵	۴۳-۵۱	۳.۶۲**
	پس آزمون	۴۲.۴۷	۹/۹۲	۴۴.۴۵	۴۰-۴۹	۳.۱۳**

**، $P < 0.01$

با توجه به جدول فوق و نمودار ۱، مشاهده می گردد که به لحاظ توصیفی میانگین ناسازگاری در گروه آزمایش طی مرحله پیش آزمون تا پس آزمون کاهش داشته است ($M = -17.02\Delta$). اما این تغییر باید در مقایسه با گروه کنترل ($M = -2.18\Delta$) به لحاظ آماری مورد بررسی قرار گیرد.

نمودار ۱، تغییرات میانگین ناسازگاری از پیش آزمون تا پس آزمون به تفکیک دو گروه پژوهش

همچنین با توجه به جدول ۱، نتیجه آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای متغیرها معنادار است ($P < 0.01$). بنابراین بین توزیع نمرات و توزیع نرمال تفاوت وجود دارد که حاکی از نرمال نبودن نمرات مقیاس سازگاری گروه‌های پژوهش در پیش آزمون و پس آزمون است. در نتیجه خروجی آزمون ناپارامتریک یومان ویتنی برای مقایسه میانگین اختلافی دو گروه آزمایش و کنترل بررسی گردید که معنادار بود ($p < 0.005, n_1 = 8, n_2 = 8, u = 48.38$). در نتیجه اختلاف بین نمرات پیش آزمون و پس آزمون در گروه آزمایش بزرگتر از گروه کنترل است. در نتیجه کاهش ناسازگاری در گروه دختران خانواده طلاق شرکت کننده در گروه آزمایش به لحاظ آماری و با اطمینان ۹۹ درصد مشهود است.

بحث و نتیجه گیری

از بعد سیستم‌های خانواده درمانی، زمانی که خودمتمایزسازی در خانواده پایین باشد، احتمالاً آمیزش عاطفی (کاهش فردیت و یکسانی تفکر و احساسات) میان اعضا وجود خواهد داشت. اگر در این خانواده طلاق رخ دهد، آمیزش عاطفی این افراد منجر به فقدان خود و آشفتگی و کاهش میزان سازگاری خواهد شد (هاپر، ۱۹۹۰). از این رو آموزش خودمتمایزسازی که شیوه‌ای از بیان و تفکیک احساسات و تفکرات است موجب افزایش سازگاری می‌شود و این افزایش سازگاری فرصتی را برای ایجاد خویشتن مستحکم فراهم می‌آورد. از آنجا که طلاق والدین رخ داده و کیفیت روابط والد-کودک نمی‌تواند تغییر داده شود افراد می‌توانند با کمک آموزش خودمتمایزسازی تجربیات شان را با دیدی متفاوت ببینند، به طوریکه تأثیرات منفی تجربیات خانواده مبدأ کاهش یابد (بوون، ۱۹۷۸). کودکان که خود را در این میان مقصر می‌بندند با آموزش خودمتمایزسازی می‌توانند تفکر و احساس خویشتن را از تفکر و احساس والدین تفکیک سازند و موجب کاهش اضطراب و افزایش سازگاری خویشتن شوند. نتیجه آزمون یومان ویتنی نیز مؤید آن است که آموزش خودمتمایزسازی بر افزایش میزان سازگاری کلی مؤثر بوده است.

لگراندر در تحقیقی دریافت افرادی که بحران طلاق را تجربه کرده‌اند، واکنش‌های ناسازگارانه را بروز می‌دهند چرا که طلاق را به عنوان تهدیدی برای نیازهای پایه یا تمامیت خودشان ادراک کرده‌اند (لگراندر، ۱۹۸۸) و همانطور که مشاهده شد آموزش خودمتمایزسازی موجب افزایش میزان سازگاری فرزندان طلاق گردید. پایه فرایند خودمتمایزسازی، کنترل آگاهانه اضطراب می‌باشد. فریدمن به این نتیجه رسید که اضطراب می‌تواند با پیروی از الگوهای واکنشی نسل‌های گذشته منبع نامیدی و یأس باشد و در عین حال می‌تواند با آگاهی یافتن از این الگوها و افزایش میزان سازگاری، منبع رشد و تغییر محسوب شود (براون و مانلا، ۲۰۰۹). شخص نمی‌تواند سایرین را تغییر دهد بلکه نیروی بالقوه‌ای در خودش وجود دارد که موجب

تغییر دادن رفتارش می‌شود و اگر با کمک آموزش خودمتمایزسازی رفتار افراد و وقایع را ببیند معنای متفاوتی را در می‌یابد.

به طور کلی برای نشان دادن ناسازگاری، بون بر مفهوم خودمتمایزسازی تأکید می‌کند که در سطح پایین قرار دارد. بون ذکر کرد که ناسازگاری عامل مؤثری در به مخاطره انداختن رشد تفکیک اعضای خانواده محسوب می‌شود مگر اینکه مداخلات اساسی وجود داشته باشد (چاپوت و لایت، ۲۰۰۶).

از این رو پیشنهاد پژوهش حاضر این است که آموزش خودمتمایزسازی به صورت کارگاهی برای تمامی اعضای خانواده‌های طلاق صورت گیرد زیرا این آموزش در بحرانهایی چون طلاق موجب ارتقاء سطح تفکیک و در نتیجه افزایش میزان سازگاری افراد می‌شود و همانطور که دیوید اسکناچ بیان کرد بحرانها از جمله طلاق در جریان زندگی قادر هستند تا سطوح تفکیکمان را ارتقاء بخشند (کومفیلد^۱، ۲۰۰۰). در واقع، فشاری که در طی دوره انتقالی بر خانواده تحمیل می‌شود، می‌تواند فرصتی برای آن خانواده فراهم آورد تا الگوهای آشنای مقابله‌ای خویش را کنار گذاشته و پاسخهای بارورتر و رشد آفرین تری را جایگزین آنها سازد (برواتی و همکاران، ۱۳۸۲). بون نیز بر این باور بود که بحرانهایی چون طلاق فرصتی برای رشد محسوب می‌شوند (دیویس و جونز، ۲۰۱۰). گراف^۱ نیز این عبارات را با استعاره‌ای زیبا از کشتی مفهوم می‌بخشد: «شما نمی‌توانید سرعت بادها را تغییر دهید، اما می‌توانید موجب تغییر جهت وزش باد شوید.» به طور کلی در صورت مواجه شدن بامشکل، آموزش خودمتمایزسازی درمان مناسبی محسوب می‌شود چرا که هدف درمان آن، افزایش میزان سازگاری فرد به تغییرات زندگی و در نتیجه کاهش اضطراب می‌باشد (تایتلمن، ۱۹۹۸).

منابع

- برواتی، ح و نقش‌بندی، س و ارجمند، ا. (۱۳۸۲). *خانواده درمانی*، تهران: انتشارات روان.
- سید محمدی، ی. (۱۳۸۱). *نظریه‌های روان‌درمانی*، تهران: انتشارات رشد.
- شکیبایی، ط. (۱۳۸۵). *بررسی تأثیر آموزش خودمتمایزسازی بر سلامت روان زنان پس از طلاق*، پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه علامه.
- تبریزی، م و علوی‌نیا، ع. (۱۳۷۶). *مشاوره خانواده (نظر و عمل در نگرش سیستمی)*، انتشارات فراروان.
- حفریان، لیلان. (۱۳۸۶). *مقایسه عزت نفس، شادمانی، کیفیت زندگی و امید به زندگی زنان مطلقه و*

عبیر مطلقه شیراز. پایان‌نامه ارشد روانشناسی عمومی. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان.

حیدری، حسن. (۱۳۸۲). *مقایسه سطح افسردگی زنان و مردان طلاق گرفته از زمان طلاق تا یک سال بعد از آن در شهرستان ورامین*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت معلم، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

- Bartle- haring , S . glade , A . C . vira , R.(2005) . *initial levels of differentiation and reduction in psychological symptoms for clients in marriage and family therapy*.
Jornal of marital and family therapy , vol 31, No 1, pg 121-131
- Beebe,R&Frisch,N. (2009).Development of the Differentiation of Self and Role Inventory for Nurses(DSRI-RN):A tool to measure internal dimensions of workplace stress.Nursing outlook,57(5) ,240-245.
- Berman, W. H. (1984). *The role of attachment in post-divorce adjustment*, (Unpublished Dissertation, Yale University).
- Boon, C. (2005). *Women after divorce: Exploring the psychology of resilience*. (Unpublished Dissertation, University of South Africa).
- Booth, A. , & Amato, P (1991). *Divorce and psychological stress*. *Journal of Health and Social Behavior*, 32, 396-407.
- Bowen, M.(1978). Family Therapy in Clinical Practice. New York: Aronson
- Brown, P & Manela, R. (2009). **Attachment and distress following marital separation**. *Journal of Divorce*, 3 (4) , 303-317.
- Buehler, C. (2011). *Adjustment*. In Touliatos, J. , Perlmutter, B. F. , Straus, M. A. (Ed. (. Handbook of family measurement techniques (pp. 562). London: Sage Publications.
- Chabot,D . Light,C .(2006).*The Chabot emothional differentiation scale , Journal of Marital and Family therapy*, volume 32, issue 2
- Charles,R.(2011). Is there any empirical support for Bowen`s concept of differentiation of self, triangulation, and fusion?. *The American journal of family therapy*,29,279-292.
- Comffield , L . (2000) . *The impact of a therapeutic group procedures on self-differentiation* , university of Wisconsin
- Davis,B; &Jones, L.C.(2010). Differentiation of self and attachment among adult daughters. *Issues in mental health nursing*, 13, 321-3
- Haber , J . (1990) . *A family systems model for divorce and the loss of "self"*, *Archives of psychiatric nursing* , vol 4, issue 4 , pg 228-234 .
- Legrand , J . C. (1988) . *The relationship between selected biographical characteristic and anxiety and depression of participants in a divorce workshop* , texas university.
- Marquardt , E . (2009) . *Between Two worlds : The inner lives of children of Divorce*.
- Peleg- popko , O. (2002) . *Bowen Theory : A study of differentiation of self , social anxiety, and physiological symptoms* , contemporary Family Therapy , vol 24 , lss
- Smith, R.E , MSMFT .(2006) . *Differentiation of self* , family therapy.word press.com / 2007/ 06/ 06 / differentiation- of- self.
- Thelen, M , H . & Miller , D. J. (2010). *Group assertion training with adolescents*. *Schizophrenia Research* , 48 , (2- 3) , 343 -349
- Titelman , P . (1998) . *clinical application of Bowen family systems theory*- the Haworth press.
- Yoo ya .Y .(2007) . *The relationship Among the family functioning , self differentiation and junior High school student`s irrational beliefs*